

PEDAGÓGUS SZOLGÁLATI EMLÉKÉREM

2022. 06. 16-án a tanévzáró ünnepségünkön három kolléganő nyugdíjba vonulásuk alkalmából Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetésben részesültek.

Az elismerést Teleki-Szávai Krisztina tankerületi igazgató adta át.

Elismerésben részesült:

- Pataky Attila Zoltánné
- Szabó Istvánné
- Kiss Gabriella

Pataky Attila Zoltánné 1964.06.18-án született Békésen. 1983. szeptember 1-én képesítés nélküli pedagógusként, határozott idejű szerződéssel kezdett dolgozni azóta is egyetlen és jelenlegi munkahelyén. Ágit kezdetektől nagyon sok pozitív pedagógiai élmény érte, mely megerősítette abban, hogy mindenképpen gyermekekkel szeretne foglalkozni. Az általános iskolában technika, életvitel és gyakorlatot tanított minden évfolyamon. A következő három évben az iskola diákotthonában nevelőként dolgozott az összevont alsó tagozaton. Ezen évek nagyon meghatározók voltak számára. A szabadidős tevékenységek, játékok alatti kötetlen beszélgetések alatt jobban megismerhette a gyerekeket, családi hátterüket, problémáikat, baráti kapcsolataikat. A sok-sok tapasztalat, élmény arra készítette, hogy fejlődésük érdekében minél több időt töltsön a gyerekekkel. Számos lehetőséget keresett az iskolai programokon kívüli szabadidős tevékenységekre (kirándulások, szakkörök, közös játékok). 1988-ban felvételt nyert a Debreceni Tanítóképző Főiskolára, majd megszületett első gyermeke, ezért tanulmányait Békéscsabán a Debreceni Tanítóképző Főiskola kihelyezett tagozatán fejezte be 1992. június 13-án. Ekkor már az alsó tagozaton osztályfőnökként dolgozott, valamennyi tantárgyat tanítva. Az úttörőcsapat segítő, vezető tanára volt. Már ekkor célja volt, hogy megfelelő tudást, végzettséget szerezzen a fogyatékkal élő gyermekek oktatásához, megfelelő módszertani ismeretekkel bővítse tudástárát.

1996-ban felvételt nyert az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskola Karára. Tanulmányait második gyermeke születése miatt halasztotta. 2001. június 13-án vehette át diplomáját gyógypedagógus, tanulásban akadályozottak pedagógiája szakos tanárként.

Tanári pályafutása során mindvégig osztályfőnökként tevékenykedett. Munkája elismerésének eredményeként 2000. szeptember 01-től az általános iskola szakmai munkaközösségének vezetője lett. Felelősséggel, elhivatottsággal végezte feladatát. Élete mozgatórugója a segíteni akarás, a nagyfokú érzékenység, a másság elfogadása. Vallja, hogy „minden mondatunkkal, cselekedetünkkel példát kell mutatnunk, hitelesnek kell lennünk, s mindezt azért, mert ez az általunk végzett tevékenység HIVATÁS”. Pályafutása alatt mindig arra törekedett,

hogy minden gyermekben megtalálja a lelkesedést, ami varázslattal teli és a tudás megszerzése felé vezet. Munkája során nagy hangsúlyt fektetett a partnerekkel való kapcsolatok kialakítására. Hálás a szülőknek, mert mindig partnerként kezelték. Sok-sok kirándulást, múzeumlátogatást, színházlátogatást szervezett osztályainak a szülők segítségével, részvételével. Szakmai tudásának megújítása érdekében 2002-től számos tanfolyamon vett részt. Sok új ismerettel bővült tudása, azonban kiemelkedő jelentőségű számára a 2004-ben megszerzett ismeret a Tervezett Szenzomotoros Terápiáról. 2010. szeptember 01-től intézményünk intézményvezető helyettese, általános iskolai és fejlesztő nevelés-oktatás intézmény egységének vezetője lett. 2016 júniusában vehette át közoktatás vezetői szakvizsgás oklevelét.

Vezető pozícióban dolgozni felemelő, ugyanakkor gyakran nehézségekkel teli érzés is. Az elmúlt években nevelőtestületünk meghatározó tagja volt. Nap, mint nap azért dolgozott, hogy derűvel, humorral, tudásának maximumát nyújtva biztosítsa a kollégák számára a munkához szükséges nyugodt légkört, a szakmai biztonságot. Ági kifogyhatatlan energiával ápolta a rászoruló lelkeket, hallgatta a problémákat, kereste a megoldásokat akár kollégáról, akár szülőről, vagy gyermekről volt szó. Szervezett és rendezett. Az elmúlt közel 40 évben több száz gyermekkel és családdal került kapcsolatba. Nem csak a gyerekek, hanem gyakran a szülők Ági nénije is volt. Hiszen több gyermek, mondhatnám azt is, hogy megszámlálhatatlan tanuló szüleit tanította, terelte, szinte részese volt az életüknek. Ismerte nem csak a legkisebbeket, a legidősebbeket is.

Nyugdíjba vonulása alkalmával intézményünk valamennyi dolgozója nevében kívánok nagyon jó egészséget, gondtalan, boldog, hosszú örömmel teli éveket!

Szabó Istvánné Békésen, a Szegedi Kiss István Gimnázium Közgyűjtemény kezelői szakán érettségizett 1982-ben.

Ekkor még nem tudta eldönteni, hogy továbbtanulás szempontjából milyen irányba induljon tovább. Ezért érettségi után, 1982 szeptember 1-jén, mint adminisztrátor helyezkedett el. Nagycsaládban nőtt fel, a gyermekeket mindig is szerette, ezért kereste a lehetőséget, hogy a gyerekekkel dolgozhasson. 1982. szeptember 20-tól Tarhoson, az Állami Gyógypedagógiai Nevelő és Foglalkoztató Intézetben helyezkedett el, mint képesítés nélküli nevelő.

A Foglalkoztató Iskola 8. osztályának osztályfőnöke és képesítés nélküli tanára lett. Szakmailag jól felkészült, sok gyakorlati tapasztalattal rendelkező, segítőkész kollégák támogatták pályakezdő munkáját. Ebben a légkörben az önképzés is könnyebben ment számára. A sérült gyermekeket és a munkáját nagyon megszerette. Ezért a továbbiakban már nem volt kérdés számára, hogy tanulmányait milyen irányban folytassa. Tapasztalta, hogy pszichológiai tudással még eredményesebben lehet a gyerekekkel foglalkozni, ezért elhatározta, hogy pszichológiai téren is megszerzi a felsőbb szintű tudást. Jelentkezett a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola pszichopedagógiai szakára. Az iskola által szervezett szakmai továbbképzéseken, tapasztalatszerzési utakon mindig részt

vett. Így más iskolák, intézmények munkájába is betekintést nyert. A tanulók összetétele, különböző képességeik miatt a frontális osztálymunkát nagyon ritkán tudta alkalmazni a foglalkoztató iskolában. A differenciált oktatási forma kapott fő területet. Gyakran tartott bemutató órákat is. Tarhoson a foglalkoztató iskolában 1985. július 31-ig dolgozott. Ezután 1985. augusztus 1-től Békésen a Kisegítő Iskolában folytatta munkáját, mint napközis nevelő. Itt újabb kihívásokkal szembesült. Az enyhe értelmi fogyatékos tanulók oktatási módszere sokban különbözött az addigi tapasztalataitól. Ezt ellensúlyozta, hogy itt is szakmailag felkészült kollektíva vette körül. A tantestületben hasonló életkorú és érdeklődési körű kollégák voltak. 1987-től délelőtti tanárként és osztályfőnökként dolgozott tovább. Gyakran vállalt hétvégi munkát a diákotthonban is. Ilyenkor az állami gondozott tanulóknak nagyon sok programot szervezett. 1990. szeptembertől ismét Tarhoson, az Óvoda - Általános Iskola és Diákotthonban folytatta munkáját a Foglalkoztató Iskolában. A speciális szakiskolások osztályfőnöke és tanára lett. Több sikeres pályázatot is írt és részt is vett benne. Egy ilyen pályázatnak köszönhetően 2006 nyarán, mint pszichopedagógus, részt vett egy többnapos továbbképzésen Kecskeméten. Itt megismerkedett a projektalapú oktatás módszerével, melynek köszönhetően elindították a HHR-es osztályt. 2007 nyarán Írországból, Dublinból egy többhetes angol nyelvtanfolyamon, majd, mint a mérés - értékelés csoport tagja, egy írországi egy hetes tanulmányúton is részt vett. Hazatérve azt a feladatot kapta, hogy hasonlítsa össze a magyar és ír oktatási rendszert, a sajátos nevelést igénylő tanulók tükrében. Publikációja megjelent az Európában Jártunk könyvben, mint Írországi tapasztalatok címszó alatt. Ebben a publikációban írt a magyarországi SNI-s tanulókról, a reintegrációs képzési formában részt vevő tanulókról, oktatási módszerekről és az ír oktatási képzésről, képzési formákról. Mint HHR-es tanulók osztályfőnöke és tanára, részt vett Dániában, egy egyhetes szakmai továbbképzésen is. Koppenhágában tanulmányozta a dán oktatási rendszert és különböző oktatási módszereket, melyeket sikeresen alkalmazott is a reintegrált tanulók képzésében. A felzárkóztató oktatás ilyen formája a 2013/2014-es tanévet bezárólag sajnos megszűnt. Így a 2014/2015-ös tanévet az enyhe értelmi fogyatékos tanulók szakiskolai képzésében folytatta munkáját egészen napjainkig. Jelenleg a Sütőipari és gyorsipari szak 9-10. osztály osztályfőnöke.

Szabó Istvánné különleges személyiség. Mindig, mindenben igyekszik a pozitívumot keresni. Jellegzetes nevetését, kacagását hallva az embernek önkéntelen mosolyra húzódik a szája. Munkáját hosszú évtizedek alatt igyekezett mindig a sajátos nevelési igényű tanulók érdekében végezni. Jellegzetes humora, személyisége meghatározó volt a nevelőtestületben.

Nyugdíjba vonulása alkalmával hálással köszönjük sok éves munkáját!

Intézményünk minden dolgozója nevében kívánunk neki egészséges, hosszú, boldog nyugdíjas éveket!

Kiss Gabriella 1965.02.22-én született Gyulán. Érettségit a szeghalmi Péter András Gimnáziumban szerzett. Ezután a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola pedagógia szakán nevelőtanárként diplomázott, valamint gyermek- és ifjúságvédelmi szakirányú képzésben részesült. 1981. november 01-én kezdett dolgozni a Magyar Honvédelmi Szövetségnél. Legidősebb gyermeke születéséig itt tevékenykedett adminisztratív munkakörben. Pedagógiával kapcsolatos pályafutása 1983 szeptemberében kezdődött, amikor is képesítés nélküli nevelőként az akkori Sebes György Általános Iskolában (ma Tildy Zoltán Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola) volt foglalkoztatva. 1985-től gyermekfelügyelőként, majd nevelőként tevékenykedett az általános iskola kollégiumában.

Az 1998/99-es tanévben már az általános iskola speciális tagozatán, mint napközis nevelő, később kettes-hármas összevonású osztályokban osztálytanító és osztályfőnökként tanított. 2006 novemberétől Dévaványán a gyermekotthonban nevelőként, családgondozó/fejlesztő pedagógus munkakörben tevékenykedett.

2008. augusztus 18-tól a Békés Megyei Hajnal István Szociális Szolgáltató Centrum vésztői részlegében fejlesztő pedagógusi munkakört látott el 2011. június 30-ig.

2011. október 03-tól a Békés Megyei Szociális és Gyermekvédelmi Központ Tarhosi speciális lakásotthonban dolgozott 2016. október 01 -ig. Embert próbáló, de nagyon szép időszaka ez életének.

2016.05. 18-án pedagógus minősítésen 100% eredménnyel pedagógus II. fokozatba lépett.

2016. október 01-től 2022 áprilisáig intézményünk a Dr. Illyés Sándor Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Készségfejlesztő Iskola, Kollégium és EGYMI pedagógusa volt. 1,5 évet elvégzett a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolán (tanulásban akadályozott szakirányon) 1 évet a Debreceni Egyetem Gyógypedagógia szakán, de mind a két képzést magánéleti okok miatt kénytelen volt megszakítani.

Munkája során igyekezett folyamatosan megújulni, ezért számtalan szakmai továbbképzésen vett részt.

Pedagógus pályáján végig hátrányos helyzetű veszélyeztetett, sérült, bántalmazott, kirekesztett fiatalokkal, gyermekekkel együtt élte át.

Lev Tolsztoj szavait a mai napig magáénak érzi:

„Ha egyszer a pedagógus szereti a munkáját, akkor jó pedagógus lesz. Ha szereti tanulóit úgy, mint apja és anyja, akkor jobb pedagógus lesz annál, aki minden könyvet elolvasott, de nem szereti sem a munkáját, sem a tanítványait. Ha pedig egyesíti önmagában munkájának s tanítványainak szeretetét, akkor tökéletes pedagógus.”

Gabika munkáját felelősségteljesen, maximális igyekezettel végezte. Elsődleges volt számára a reá bízott gyermekek nevelése, oktatása, jellemformálása. Kiváló közösségi ember, akinek őszinteségére mindig minden körülmények között számíthattunk.

Fejlett empatisz készségének, toleranciájának és érzelmi intelligenciájának köszönhetően melyek felelősséggel, igazságérzettel párosulnak- mindig a tanulók, a gyermekek érdekeit tartotta a legfontosabbnak. Kiváló szervez k szs g t mutatja, tanulmányi kirándulások, sportversenyek intézményen belüli és kívüli programok széles palettája, melyeket lelkesen szervezett. Céljai között mindig szerepelt intézményünk pedagógiai gyakorlatának jobbítása. Szakmai tevek nyseg vel egyfajta modellt mutatott, mely során munkatrsival, szakemberekkel együttműködve alkalmazta a tanítás-tanulás folyamatában napról-napra,  rr l- rra meg j lva. Példamutató munkája mintaként szolgált mások számára is.

Gabika személyisége, szakmaisága hiányozni fog az intézményből.

Munkáját, tanítását szívéből köszönjük, nyugdíjas  veihez jó eg zs get, boldogsággal teli mindennapokat kívánunk!

